

Nr 564.

Av herrar **Hansson** i Skediga och **Boman** i Stafsund, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 163, angående ytterligare utgifter å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1944/45.*

För utrensning av tuberkulos inom mindre nötkreatursbesättningar har 1944 års riksdag anvisat 200 000 kr. att användas under budgetåret 1944/45. Det har emellertid visat sig, att detta anslag varit alldeles otillräckligt och att det redan hunnit förbrukas. Det framgår av de förfrågningar hos hushållningssällskapen, som medicinalstyrelsen gjort, att ett ytterligare anslagsbehov av i runt tal 300 000 kr. förefinnes för nu löpande budgetår. Kungl. Maj:t har emellertid i propositionen nr 163 till årets riksdag begärt, att endast 100 000 kr. utöver redan förbrukade 200 000 kr. måtte få disponeras för nämnda ändamål.

Det energiska arbete, som sedan länge pågått och alltjämt pågår för att utrota tuberkulos bland nötkreatur, har varit till gagn för hela vårt land. För jordbrukarna, särskilt innehavarna av mindre jordbruk, är bekämpandet av tuberkulosen förenat med betydande ekonomiska uppoffringar, även om bidrag av statsmedel utgår. Innehavare av mindre jordbruk, som vilja övergå till reaktionsfria besättningar, erhålla ersättning med visst belopp för varje djur, som måste nedslaktas, därför att det är smittat med tuberkulos. Ersättningen motsvarar emellertid icke — på grund av den försämring av penningvärdet som ägt rum under kriget — vad det kostar att inköpa reaktionsfria djur. En höjning av ersättningsbeloppet vore ur dessa synpunkter befogad, men det torde under nuvarande omständigheter icke vara möjligt att få till stånd.

Man kan icke heller säga, att det några tiondels öre högre mjölkpris, som mejerierna betala leverantörer med reaktionsfria besättningar, uppväger de ekonomiska uppoffringar, som jordbrukarna måste åtaga sig vid en övergång till tuberkulosfria besättningar. I detta sammanhang bör för övrigt påpekas att detta högre pris utgår på bekostnad av de andra mjölkproducenterna, som icke ha reaktionsfria djur. Det är sålunda icke det allmänna, som i detta fall lämnar bidrag för att uppmuntra en övergång till reaktionsfria besättningar, utan jordbrukarnas egna organisationer.

Det intresse, som jordbrukarna lägga ned på tuberkulosens bekämpande bland nötkreaturen, är förtjänt av ett kraftigt stöd från statsmakternas sida. Det är emellertid en känd sak, att anslagen avsedda att användas till ut-

gallring av tuberkulos inom mindre nötkreatursbesättningar äro alldeles otillräckliga. Hushållningssällskapen ligga inne med ett stort antal ansökningar, som icke kunna beviljas på grund av brist på medel, varför en betydande eftersläpning uppkommit. De medel, sällskapen tilldelas, åtgå som regel omedelbart till redan inlämnade ansökningar med påföljd att nyinkomna ansökningar på obestämd tid icke kunna beviljas. Det är givet, att en dylik anordning icke är ägnad att befrämja intresset för tuberkulosens bekämpande bland ägarna till mindre djurbesättningar. Det framstår därför som synnerligen väl motiverat, om riksdagen ville medgiva, att ytterligare 300 000 kr. måtte få disponeras för nämnda ändamål under innevarande budgetår. Det behov av medel som förefinnes hos de olika hushållningssällskapen skulle därigenom komma att tillfredsställas och den stora eftersläpningen beträffande redan inlämnade ansökningar kunna avverkas.

Med anledning av vad som ovan anförts hemställas,

att riksdagen ville medgiva, att av det å riksstaten för budgetåret 1944/45 under nionde huvudtiteln anvisade förslagsanslaget till Förekommande och hämmande av smittsamma husdjursjukdomar: Åtgärder mot tuberkulos ytterligare 300 000 kronor måtte disponeras för utrensning av tuberkulos inom mindre nötkreatursbesättningar.

Stockholm den 5 april 1945.

K. E. Hansson,
Skediga.

David Boman,
Stafsund.